
E en nieuw vriendje!

Het is een spannende dag voor Bas en Bente want ze gaan vandaag voor het eerst logeren, samen met papa en mama. Mama heeft verteld over samen logeren in een groot huis en dat ze samen met andere kinderen leuke dingen gaan doen. Ze vertelde ook dat papa en mama er wel zijn maar dat zij andere dingen gaan doen met andere papa's en mama's. Er zullen lieve begeleiders zijn die met alles gaan helpen.

Dat deel is voor Bas (9) en Bente (7) nog niet helemaal duidelijk, even zonder papa en mama komt bijna niet voor als je autisme hebt. Ze geven je de structuur en vastigheid die je zo nodig hebt. Hoe lang duurt dat logeren dan, mag beer (de onafscheidelijke knuffel van Bas) wel mee, en wat als ik het eten niet lust of mama mis? Wat is een begeleider eigenlijk? Vragen die al een paar dagen rondgaan in de hoofdjes van Bas en Bente.

Papa en mama vinden het ook wel een beetje spannend. Een gezin met autisme is toch net even anders dan een "normaal" gezin. Hun omgeving reageert soms nog met onbegrip. Ze weten dat er ook andere ouders zijn en hoe zullen die reageren? En trekken Bas en Bente zo'n Autstede-weekend wel? De reis naar Rome ligt nog vers in het geheugen. Het was zo'n fijn idee, even met zijn vieren op pad. Maar wat kwamen ze moe terug want eigenlijk hebben ze alleen maar hard gewerkt om Bas en Bente goed te begeleiden. Zodat ze niet overprikkeld raken. Eigenlijk gaat het (te) vaak zo dat ze door de extra aandacht voor hun kinderen ("zorg" vinden ze een naar woord) niet meer aan elkaar en aan zichzelf toekomen. Wat is loslaten moeilijk!

Vrijdagavond zie ik ze aankomen in de stromende regen. Vier gespannen gezichten, Bente met een dikke frons op haar voorhoofd die wil zeggen "denk maar niet dat ik het leuk ga vinden!" en Bas is heel stil, nieuwe contacten aan gaan vindt hij moeilijk.

De eerste keer is altijd spannend voor een gezin maar ook nu weer hebben de begeleiders snel een klik met "hun" kind en al gauw zitten ze samen te eten en glijdt de spanning van de gezichtjes. Even later zijn Bas en Bente al lekker aan het spelen met de begeleiders en de andere kinderen.

Papa en mama zitten even samen aan tafel, best onwennig. Ze ontmoeten ouders die direct begrijpen wat ze bedoelen met die vakantie in Rome. Ze zijn niet alleen daarin en dat ervaren geeft kracht.

Mama kijkt af en toe stiekem even om het hoekje en ziet dat Bas en Bente het naar hun zin hebben. Dat geeft rust en helpt om de zorgen even los te laten.

En vanmorgen kwam Bas binnenstormen:
"Papa, ik heb een nieuw vriendje!"